

[Tørnæs]

beskæftigelsen i industrien i 4. kvartal i 1983 er forøget med 3-4.000, og at beskæftigelsen i industrien vil blive forøget med yderligere 2-3.000 i 1. kvartal i 1984. Den tendens må i enhver henseende styrkes og underbygges.

Erhvervslivets problemer er fortsat meget store. Alt for mange virksomheder har stadig helt utilstrækkelige indtjeningsmuligheder. Det gælder ikke mindst de mindre virksomheder inden for handel, håndværk og industri.

Landbruget har været og er fortsat i en særlig vanskelig situation. Det er hastende nødvendigt, at der tilvejebringes tilfredsstillende løsninger på såvel landbrugets økonomiske som strukturelle vanskeligheder.

Beskæftigelsen er stadig det største samfundsproblem. Det er vores opfattelse, at vi kun varigt kan nedbringe arbejdsledigheden ved, at det private erhvervsliv får mulighed for at ekspandere og derved skaber forudsætninger for en varig forøgelse af beskæftigelsen. Det er glædeligt at konstatere, at den stærke stigning i arbejdsledigheden nu endelig er aftagende. Vi forventer, at ledigheden har toppet og vil begynde at falde her i 1984.

Det fremgår af det økonomiske sekretariats konjunkturstatus i januar, at den samlede beskæftigelse kan øges med op mod 20.000 personer. Det er tilfredsstillende, at der nu endelig er stigning i den samlede beskæftigelse. Vi skal blot ikke stille os tilfreds hermed. Der skal arbejdes frem mod at genskabe den fulde beskæftigelse.

I den forbindelse er det vigtigt, at arbejdsmarkedets parter erkender nødvendigheden af en fortsat stram indkomspolitik, samt at der skabes mere fleksible arbejdstidsregler, end vi hidtil har kendt, dels for at den enkelte familie får bedre muligheder for at tilrettelægge sin tilværelse, dels for at få en bedre udnyttelse af investeringer i maskineri og i det hele taget i den teknologiske udvikling, der i stigende omfang foregår på virksomhederne.

Der er grund til at understrege, at den teknologiske udvikling både direkte og indirekte er i stand til at skabe nye arbejdspladser, der kan erstatte dem, der går tabt ved automatisering og rationalisering. Den teknologiske udvikling betyder, at det i al væsentlighed ikke er de gamle arbejdspladser, der vender tilbage, men at der i stedet skabes nye. Den omstændighed, at det i høj grad er nye ar-

bejdspladser og nye arbejdsformer, der vinder frem, stiller store krav til fleksibiliteten i hele vort uddannelsessystem, stiller krav om, at vi er parat til at flytte uddannelsesressourcer fra de områder, hvor der stort set alene vil uddannes til arbejdsledighed, over til områder, hvor mulighederne og udsigterne til beskæftigelse er gode.

Et særlig alvorligt problem er ungdomsarbejdsledigheden, som fortsat er alt for stor. Selv om det i 1983 lykkedes at fremskaffe 10.000 nye uddannelsespladser, og selv om der er vedtaget en række foranstaltninger for at skabe job til de unge arbejdsledige, må vi fortsat konstatere, at arbejdsledigheden er uacceptabelt høj for de unge mennesker.

Et væsentligt led i bekæmpelse af ungdomsarbejdsledigheden er efter vor opfattelse, at der gives de unge mennesker et reelt tilbud om uddannelse; først og fremmest at alle, der forlader folkeskolen, kan få et tilbud om uddannelse, dernæst at adgangs begrænsningerne på læreanstalterne reduceres og helst helt afskaffes, samt at der også skaffes flere erhvervsuddannelsespladser, herunder især lære- og praktikpladser.

Vi må erkende, at det for yderligere at motivere de unge mennesker ind i et fornuftigt uddannelsesforløb er nødvendigt, at den store økonomiske ulighed, som de unge oplever, dels når de er på arbejdsledighedsunderstøttelse, dels når de er i en lære- og praktiksituation, eller hvis de slutteligt er i et uddannelsesforløb under Statens Uddannelsesstøtte, udjævnes.

Det er ikke blot i den private sektor, at udviklingen stiller krav om fornyelse og modernisering. Det gælder i lige stor udstrækning inden for den offentlige sektor. Venstre støtter meget stærkt, at de efterhånden alt for stive regler og normer i den offentlige sektor optøes og moderniseres på en sådan måde, at det bliver muligt at give den enkelte ansatte betydelig større indflydelse og større ansvar på sit eget arbejdsområde, også ved at gennemføre ændringer i lønregler og ansættelsesforhold, hvor man i højere grad kan belønne den individuelle indsats, end det er tilfældet med de eksisterende regler. Dette vil medvirke til at skabe en bedre samklang mellem den offentlige og den private sektor og kan også medføre bedre arbejdsvilkår for de enkelte ansatte.